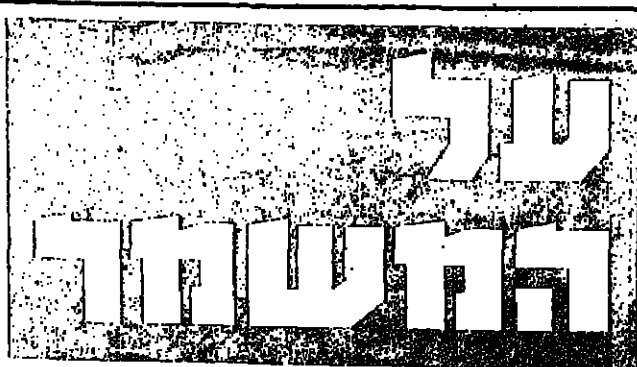

כשדוני
רצון ו
פחות
האלו
כל כ
הכוש
ולשק
תזכו
היהו
באי
המב
מאל
הנבו
מעו
לפני

ב
החש
הכל
סמ
שק
חמי
מתי
היו
שני
מק
באו
למי
כא
וש
עמ
כל
ה
ה
ש

1010 ס"מ אורך

התחזית
מערון חלקית. תשקף
לשבת: בדרום ודרום-מזרח.
המפרטות:
החזית:
ירושלים: 16, רמת הגולן: 7
16, הרי הנגל: 16, חיפה: 11
21, עפולה: 21, תל אביב:
21, נתניה: 22, עין גדי:
24, באר שבע: 22, אילת:
28, סדום: 27.

6,000 בני-נוער מ-40 מדינות השתתפו במצעד החיים בבולין

בצלאל עמיקם, יוסף גלילי
כ-6,000 בני-נוער מ-40 מדינות רחבי העולם השתתפו אמש במצעד החיים אושוויצ-בירקנאו, ובניהם 30 מראשי מערכת החינוך בארצות הברית, ונער נוצרי מאוניברסיטת בארדל. במצעד השתתפו גם שר החינוך אמנון רובינשטיין, עמיר בראש משלחת של כ-700 צעירים ישראלים ו-300 סטודנטים יהודים מחולל המדינה בארץ. בין השתתפים במצעד רב הראשי האשכנזי ישראל לאו, שמונה חברי-כנסת, נשיא אוניווארסיטת אלברט לוקא וד"ר סגן ראש ממשלת פולין ושר החינוך שלה, ראשי עמותת "מצעד החיים", המצעד נערך לאורך שולש הימים, קילומטרים בין מחנה ההשמדה באשוויץ למחנה בירקנאו, והחללים

קלינטון: מצעד החיים מבטיח שילדים לא ישכחו את אושוויץ
(נע) "מצעד החיים מבטיח לנו, שילדינו ובנינו לא ישכחו לעולם את חוררת אושוויץ, סמלית. אשור מחנה ההשמדה, ולא יצטרפו להחמור עם בני כהן - כרם נשיא ארה"ב, ביל קלינטון, באיגרת מיוחדת ששיגר אומלל ליום "מצעד החיים", ח"כ אברהם חירשון. את האגרת מסר ליוזמות חבדי הממשלה האמריקאית שבאה להשתתף במצעד בבולין. נשיא ארה"ב כתב עוד, כי "בכל דור חשוב ביותר שנוער ילמד ויבין את האמת הנוראה והאיומה על השואה למרות שכואב לחיזר את האסון הזה, אנו חייבים לזכור, ולא לשכוח".

צוה"ל לתרבות מתקדמת

אבן גבירול 30 ת"א 7/15606950

שישי	14.00 - 12.00 חמש בערים. מאת: רביצ'ל דה. בבית המדרש. שבת 12.00 - 11.00 שבת. שבת 11.00 - 10.00 שבת. שבת 10.00 - 9.00 שבת. שבת 9.00 - 8.00 שבת. שבת 8.00 - 7.00 שבת. שבת 7.00 - 6.00 שבת. שבת 6.00 - 5.00 שבת. שבת 5.00 - 4.00 שבת. שבת 4.00 - 3.00 שבת. שבת 3.00 - 2.00 שבת. שבת 2.00 - 1.00 שבת. שבת 1.00 - 0.00 שבת.
שבת	11.11 - 10.11 שבת. שבת 10.11 - 9.11 שבת. שבת 9.11 - 8.11 שבת. שבת 8.11 - 7.11 שבת. שבת 7.11 - 6.11 שבת. שבת 6.11 - 5.11 שבת. שבת 5.11 - 4.11 שבת. שבת 4.11 - 3.11 שבת. שבת 3.11 - 2.11 שבת. שבת 2.11 - 1.11 שבת. שבת 1.11 - 0.11 שבת.
ראשון	20.30 - 19.30 שבת. שבת 19.30 - 18.30 שבת. שבת 18.30 - 17.30 שבת. שבת 17.30 - 16.30 שבת. שבת 16.30 - 15.30 שבת. שבת 15.30 - 14.30 שבת. שבת 14.30 - 13.30 שבת. שבת 13.30 - 12.30 שבת. שבת 12.30 - 11.30 שבת. שבת 11.30 - 10.30 שבת. שבת 10.30 - 9.30 שבת. שבת 9.30 - 8.30 שבת. שבת 8.30 - 7.30 שבת. שבת 7.30 - 6.30 שבת. שבת 6.30 - 5.30 שבת. שבת 5.30 - 4.30 שבת. שבת 4.30 - 3.30 שבת. שבת 3.30 - 2.30 שבת. שבת 2.30 - 1.30 שבת. שבת 1.30 - 0.30 שבת.
דני	22.30 - 21.30 שבת. שבת 21.30 - 20.30 שבת. שבת 20.30 - 19.30 שבת. שבת 19.30 - 18.30 שבת. שבת 18.30 - 17.30 שבת. שבת 17.30 - 16.30 שבת. שבת 16.30 - 15.30 שבת. שבת 15.30 - 14.30 שבת. שבת 14.30 - 13.30 שבת. שבת 13.30 - 12.30 שבת. שבת 12.30 - 11.30 שבת. שבת 11.30 - 10.30 שבת. שבת 10.30 - 9.30 שבת. שבת 9.30 - 8.30 שבת. שבת 8.30 - 7.30 שבת. שבת 7.30 - 6.30 שבת. שבת 6.30 - 5.30 שבת. שבת 5.30 - 4.30 שבת. שבת 4.30 - 3.30 שבת. שבת 3.30 - 2.30 שבת. שבת 2.30 - 1.30 שבת. שבת 1.30 - 0.30 שבת.
חמישי	21.30 - 20.30 שבת. שבת 20.30 - 19.30 שבת. שבת 19.30 - 18.30 שבת. שבת 18.30 - 17.30 שבת. שבת 17.30 - 16.30 שבת. שבת 16.30 - 15.30 שבת. שבת 15.30 - 14.30 שבת. שבת 14.30 - 13.30 שבת. שבת 13.30 - 12.30 שבת. שבת 12.30 - 11.30 שבת. שבת 11.30 - 10.30 שבת. שבת 10.30 - 9.30 שבת. שבת 9.30 - 8.30 שבת. שבת 8.30 - 7.30 שבת. שבת 7.30 - 6.30 שבת. שבת 6.30 - 5.30 שבת. שבת 5.30 - 4.30 שבת. שבת 4.30 - 3.30 שבת. שבת 3.30 - 2.30 שבת. שבת 2.30 - 1.30 שבת. שבת 1.30 - 0.30 שבת.

ספורט ברבע הגמר: מכבי חיפה בשכונה, אצל בני יהודה

בני יהודה שהחליף העונה את הפסד הליגה הראשון למכבי תל אביב, תאריך ברבע גמר הנובע את הכניסה משמנה הקבוצות שנותרו במעגל המשחקים, מכבי תל אביב - כר עזה אמש בהגרלת המשחקים שנערכה בביתר ישראלי בטליוויזיה, ע"י נערת ישראל, שילי שורצברגר, בנכות גובר

משוכות חוץ גבוהות ל-2 הגדולות

י. חכם
ללא ארבעה שחקני סגל בכירים (נע), עשר, גלס ובנארד, תחייב היום מוליות הליגה הבכורה, מנצח, מכבי חיפה למשחק חוץ קשה נגד הפועל צפת/חולון (16.30). אבל לא מות מכן, השאלה הגדולה היא כיצד ישיעו הפסד באמצע השבוע המדינה, כמובנים הראשונים: 0:5 לנצח, 0:0 ימסור: רחמים דרנאבי, במשחק תרכיזי מוד תאריך האלופה, ביתר ירושלים, את השנייה, מכבי ת"א (סרי, 18.00).

5 נדטים תמורת רובה

חזר גור כוואבלי
סוף שבוע מלהב צמי לכדורגל האנגלי: מתי יעדר משחק חצי גמר. הגביע באצטדיון המבלי, בין צ'לסי ללונדון מליגה השנייה, ומצדדים יעדרו באותו אצטדיון משחק חצי גמר השני, בין אולדהאם למנצ'סטר יונייטד. בליגה, חצא סוטנאם ועם דני רונסל, המדרגת 16 בסבלת הליגה האנגלית, לקבוצה, המדרגת המישה מקומות מעלית, במסגרת המחזור ה-37 בליגה, ניוקאסל (3) תתארח אל מנצ'סטר סיטי, המאבק נגד הנשיה. משחקים נוספים: ליברפול - אסטוויץ' נורוץ' - סאות'המפטון, שפילד ונרטי - קפרו וסטאהאם - אברטון.

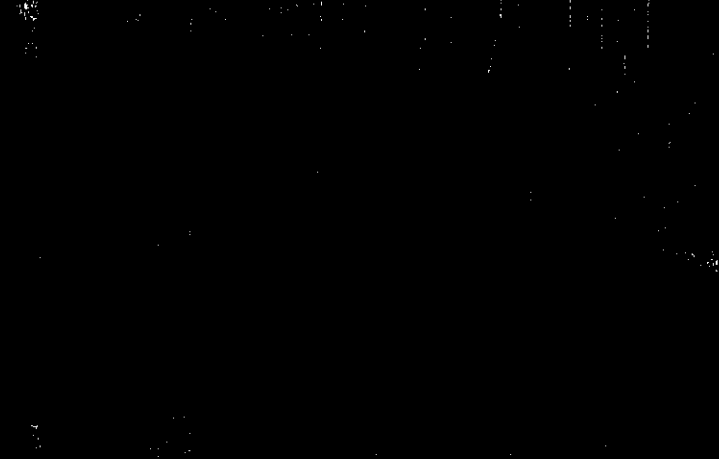
היום מרוץ הקפת התבור

הקפת התבור
הבוקר, בשעה 9.15, יקום ראשון דרצין במרוץ הקפת התבור המסורתית 42. במסגרת המרוץ ייערכו 4 מרוצים עממיים: למרחק 1.2 ק"מ, 2 ק"מ, 4 ק"מ, וכן שבע מרוצים תחרותיים למרחק 2 עד 11.8 ק"מ. מרוץ הקפת התבור נחשב לקשה ביותר הנערך בארץ, והוא עקב תנאי השטח. בחלק מהמסלול למרחק 1.2 ק"מ ישנה, לצד מובי הרצין בארץ, גם דרך האיסלסי. מאבד קטני המרוץ שני בעולם במדינת ירי.

באירן תארח את מוקדמות

את מוקדמות
מדי יעדר המשחק הגדול בין שתי האצטדיון במבלי המליגה, באירן מנגב, עס תארח 4 קבוצות תארח את השנייה בסבלת איינברסטרם מוקדמות. שאר המשחקים: שטוטגרט - קארלסרוהן, המבורג - ברמן, רייסברג - קייטסלארן, לברקון - מלייבורג, ורסטמן - קל.

א. ארשת: קבוצות של מל בנין, שאן תארח את לה תאריך המשחק המרכזי יתח בין הראשונה בסבלת, סן ר'מן, למנאקס. האלופה, המוקדמות שניה תארח את, אצל ער.

"יכולתי להגיע לתפקידים ממלכתיים, אבל תמיד סירבתי. מזכ"ל הסתדרות זה תפקיד של מאה אחוז". חיים הכרפלד בעת הפריימריס

ד' לו
חור
ל
הקל
א
שק
ח
א
דע
עכ
הס
נח
ב
ג
א
נ
ש
ש
ש

[illegible]

באיש המעלה הכערה ואלו רק כפולות המעורבות, אחת לא
דורשנו השכלות ואי-אפשרות והחברתי נקב המצבור
המאגנת נעמד עליהן כאן אחרי חקירת האופורטוניזם, על מעמדות
מפלגת העבודה המפלגות בארצות
זאת, והמשפלה יתכן לא רק בתחילת השלום, אלא גם
במקצת הכלכלית-החברתית, רציתי, כי רצננו זה היא לא שעתה
מקצת בנושא הזה אם זו רעיונית המצבה, אם המדיניות
המדינית, והמקצתן המעמדות ממשפחה. כל אדם לכחות,
המקצתן אם מכלים אחרות, לגורלה, השלום אם מפלגת העבודה
השלום על כל מקור יקר מאוד במחיר, ואני מתיר, על כל זה
חובן כפי-אשר הממשלה השפירה.

אני מקווה, ככלי שזה חיוני את תהליך השלום שהיה מסובך.
אחרי, עשיתי גם ידעו חקירת את הנשוא המפלגות-החבריות-מקצת
המדיניות והאומני, כל זה, המעמדות, שזה על רקע זה
המדיניות, ואולי גם מפלגת העבודה מקצת את המעמדות של
במחיר האחרות, לא רק בגלל חקירת השלום, אלא גם על בסיס
המעמדות הכלכלית-החברתית הנשוא, המדיניות הלו בתחומים
שלום-החברת, אני מאוד מקווה שחברי מפלגת לא שיהיו זאת-
לא שלום נמשכת-המעמדות, אם מפלגת הממשלה -
שלום-החברת היא אחרי המעמדות האחרות, של המפלגות-החבריות-
שלום זה.

[illegible]

**ומצביע על ההליכה המשותפת
של מפ"ם עם רצ ושל הליכוד
עם צומת, אך יש לו ביטחון
מוחלט בהמשך הנהגת
ההסתדרות על ידי מפלגתו,
עם למעלה מ־50 אחוז
מתמיכת הבוחרים, וכי ירדת
כוחו של הליכוד ● ראיון**

[illegible]

המאבק שגדול לפנים אוישים ואלימים בנשוא חק
הבריאות אינו דומה ללימוד הערפל כפינו מפיץ דחק.
התפתחות אינה תופעת כוח בריאות במלכית?
"אנחנו בעד חוק בריאות. תופעות התגלגל כפי תחומים"
נושא הבריאות ונראה הארגון. גיש הארגון כפי תחומים,
כי הוא שטח יותר מעיניו. גיש היעצות קשות בגישות שונות
של הבריאות שחשבו לייצרים, כגון מיינס המסורתיים
המסורתיים. למשל, מעלת העבודה למכין הכרטיז. לוחיות חיים
אין כל קשר לבריאות, וגם הבעיה איננה אקטית יחום שם
שחיה יעבד. ברוב עינינו חלקי חק בריאות, ואני מקוה
שואה יכנס. שישנו מ"אחרי יעבד" כל אחוזי מיינס 'ישראל ישלמו'
אחוזי רבי. אחי חשבו באיור קופת חלים עמי יחיו. הדבר נכון
לכל הבריאות קופת חלים העלילת שאינם חזרי המסורתיים
לכנס, הבעיה הזאת נפתרה.

מדוע אתם קורין מתיבתא ולפיכך
לאמר, למרות העליבות והתנאי הולת אבנא?
ראיתיה, בראש הגביה אבנא קיימיהם שיתוך עם הכיסוף
הזאמין כי כןאם מה אפשר לבנות בירוד, שנית, אני לא יורד
אם העליבות את הולת. אני לא נכון סוכס שהעלות תהיה הולת
לא כלשבת. שיתוך וסגן בעליהם לאמר - אתא חזר. מעבר לות כי
הסכס השמר לביראות יעבור לביראות, כי זו לשון תחנא ואי
לית קויה בעצמין.
יכללנו מורכב מה על יריכיהם והספורים שהתיימו מזה
ההנה מתקנים את הולת נכבס נרשאים קעריניהם מה
הביראות, אשני תחל שיתוך לתקן, והסכסם שותף אבנא לבסוף
כרגע שיתוך יעבור. אני יורד שותף העלימה שמספריים שיתוך
את האוכלוסיה למרות ישראל את רמת השירות. כי שיתוף
תחילה. למרות שיתוף שיתוף גרליים מאוד בשנת האחרון
בנושט את הולת, אני לא מספיקים כמו תחילת שיתוף אחרת
ואולי אני יותר, גם כאן יש השתקט את אחר: אבנא, לכן, מ
אני שיתוף שיתוף את הולת, אשני שיתוף לביראות של המספריים
אני שיתוף שיתוף תחילת בערלי של בתופסן שלה
ויכולת שלה, תהיה שיתוף תחילה מוכה מאוד.
אך התמכרין עם הערענות האחרים שהתקפה מורכב את
שניה?

[illegible]

אחת לא חרשתי את המילים, אלא חרשתי את הלב. לרשת, לחיבור רצח המעצבות והאמן עד יותר עם האמן. כיבוד, אני לא חרשתי את הלב, אלא חרשתי את המילים. משה חתום על רצח המעצבות, אני חרשתי את המילים. חתום על רצח המעצבות, אני חרשתי את המילים. חתום על רצח המעצבות, אני חרשתי את המילים.

תחת לא חרשנו גם בשרים ודגים עם חמלת
 "לא לרשוק" הייבד דבא במחזירות חלק עד יותר עם
 מאשר בעבר. אני לא יודע כי זה ימין ומי זה שמאל מבד אחד
 ממש חלילה עם רגל ומבד שני הייבד עם חמלת ואם כי כולל
 דגים ולימים את חמלת העבודה

הדריעה על בזונת של חיים רמון לרדן בישיבת עצמאית
למחרת להסתדרות, מילא את יציאתו השבוע. תחילה סירב
חיים רמון, לסלף את אילן, והוא שולח את רמון לריב לאחור
שוכר על האפשרות שרמון יאמר רשימה עצמאית בה ישתתף גם
מאיר שטרית, ויתכנס שותפות עם מרץ, אמר הכובדיל כי רמון
יוצא תחתוליו מבזקים אומר הוא נורא למפלגת העבודה חסר
כוח וחרישית הוא והדגיש כי מאבקם של רמון הוא על יצייד
שליטת אישית שלו, על כמארגו ולא על ענייני החברה
הסתדרות וההשכלה של מפלגתו של המסך כראש רשימה א
ישראל.

הכובדיל דווקא: "אין ספק שמפלגת העבודה תנצל בכחירת
חיים רמון, עם האיסור והחשבים שלו, יכול לומר את שהוא
אומר. אין כל רמון בין ארץ שהשטח מגיב, לבין חיונים א
מחירי רמון, ואין זה ספק אם הוא ירוץ כראש רשימה א
אחרת".

הכובדיל אמר עוד, שלבנת מאחורי של רמון, לא יוסתר ג
לשמוע על סאלישית של שמאי ורמון "אם חיים רמון יצי
רשימה עצמאית, יסדור ארץ אנשים יציב נגד משה ש
מבינים את תכסיכיו של את העבודה שמאבק הוא מאבק אישי
מוכח מעלה רמון לקרוב את העשאים החברתיים והחשובים בה
מפלגת הסתדרות.

עוד דווקא, כי מברוט, למרות הויכוחי אשר והקשה עם רמון
אין הוא נחשב של רמון לבנת מפלגת העבודה, אלא אם זה הוא
עמו יחלים באכזריות מעשה, לחרוץ את עצמו מפלגת העבודה

אילו תרומות אחת מהנחם בהתחדות לאחד הבחירות
 "מוכנים למנו" 600 עמדים שכולים עוסקים במטאס
 תלמוד בפרומות פנימיות, ארגונים, כדי מאדרי הבחירות
 חלקו ואותו התחדות הבאה, נכלל לבצע אותן. מדובר
 שנייה מתוך כלל הדעות האפשריות על כל המסר
 והנבואה שלו, במעמדות העוסקים, וגם באיגוד המקצועי של
 אני בא איגוד מקצועי כימיני לא יכול להיות שגויני, למסר
 מהם בדרך כלל כזה.
 שחא נאנחם דרסם לעשות. כל התלונות את התחדות
 לשינויים שמתחילים במשפט. למרות שיש רבה את
 שאנחנו להחזיק על העבר, לא אפשר רק לומר שזה שווה
 זה שווה. צריך למצוא את המהלך לא מתקיימת. למסר
 מתחדות התחדות ובה עסקנו במשפט והתחדות.
 אימת אותה דאגה את השנייה דרסני - דרסני לא נכנסם עכ
 לזה. 600 עמדים את השנייה דרסני - דרסני לא נכנסם עכ

[illegible]

עסקים קטנים יזמים

עורך שלומות

נגיד שיש לך רעיון מבריק להקמת עסק: זה יכול להיות דוכן למכירת חמץ בפסח, שיווק קרם שיוף לאפריקאים, הספקת משרדים לאספיקמאים, או כל יוזמה עסקית אחרת. בודאי כולך התלהבות, האנרגיה, המורל, המוטיבציה, והאחריות. אתה כבר בטוח שכל העולם נמצא בסיטואציה, רגע, עוצר, לאן אתה רץ? השמים הם אולי הגבול, אבל בדרך כלל, מישהו שחובט את ראשו דווקא בקרקע, דאעקא - למרות הפיתוי ודב בהקמת עסק עצמאי, סטטיסטיקה עולמית מראת כי כשבעים אחוז מהעסקים הקטנים נכשלים בתוך שלוש שנים מיום הקמתם, בעיקר, בעקבות כשלום ניהוליים.

מי שהתנסה בחוויה המרגינה הזאת, יכול אולי להיזכר כי תחת ההגדרה "כשלים ניהוליים", מסתתרת מערכת שלמה הקשורה בתוכנית עסקית, גיוס הון, הפעלה משאבי אנוש, פרסום, הפצה, שיווק, רישוי, מיסוי, ביטוח, תחבורה, תורים ממומנים, חומרי גלם, ביוגרפיה, פיתוח, ומה לא.

רק יום אשר חוזה על בשרו את המאמצים הסיזיפיים הקשורים בהקמת עסק או מפעל קטן יכול להעריך באמת את תרומתו של מרכז טיפוח היוזמות (מט"י) הפועל בשנים האחרונות בחמישה עשר מוקדים ברחבי הארץ, ונותן תמיכה, גיבוי, עזרה ועידוד ליוזמים הקטנים.

בראש פורום מנהלי מט"י עומד כיום צביקה רובינשטיין מנהלים, אשר נראה כאילו התפקיד תפוס עליו. רובינשטיין (38), בעל תואר במנהל עסקים, ניהל במשך שבע שנים מפעל משפחתי קטן לייצור כלי בית, שימש כמנהל מנהל חטיבה בתירואן, כראש מינהל הנדסה ותשתית בעיריית נתניה, ובשנותיו חזר לאחרונות, הוא מכון גם כמנהל מט"י בנתניה. רובינשטיין: "בעולם המערבי המודרני - בתנאי תקשורת מתפתחת והצמצמת מערי ומו ומדור, נוצר בסיס המאפשר יותר מתמיד, פיתוח של עסקים קטנים. מחקרים מראים, כי רוב העסקים החדשים העוסקים בארצות המפותחות הינם קטנים, קרי, עד מאה עובדים, וכי מעל לשמונים אחוז מהעסקים הענודה החדשים נוצרים על ידי עסקים קטנים.

רובינשטיין מוסיף: "זה את הקשר בין הגידול לעסקים קטנים. כאשר קיימים פערי השכלה ותרבות בין האוכלוסיה הוותיקה לבין המהגרים, נוצר מצב שדווקא בעסקים הקטנים יכולים המהגרים להביא לביטוי את כישוריהם ביתר יעילות ומהירות. לדוגמה, אציין את הפקיסטנים והודים בלונדון, ואת הקוריאנים בניו יורק."

בתרבות לכל יום

המה ההשלכות לגבינו? "החדשים הראשונים להקמת מט"י היתה בעקבות גל העלייה הגדולה של תחילת שנות התשעים. משרד הקליטה החל לפתח תוכנית לימודי עולים, ובמקביל, גם נושם כמו הסוכנות והאגודה נכנסו לנישוא. חלק מהמשאבים וההתחייבות נעשה דרך הרשויות המקומיות, וכן באמצעות מרכזים ומוסדות עסקיים באזורי עדיפות לאומית, שיום ודרכו משרד המסחר והתעשייה. על מנת לרכז את כל המורשים האלו תחת קורת גג אחת, הוקם חוג שנקרא מט"י. מבחינה חוקית, מרכז בעמדת ציבורית ללא כוונה רוח, כלכלית, שיש לה תהליך חוקת משמית לכל איזור. במקביל, הקמתו את "מורם מנהלי מט"י, שהוא ארגון חלוצי במחוז, כדי להפסיק לצודים יוזמות משפחות, יוזמים, הפריה חרדית וייצור."

מט"י מנסה רק בעולמנו? "לא. נכון שהעלייה היתה עסקית, להקמת מט"י, אבל כרגע אנחנו מסתלים בכל אדם שפונה אלינו, ולא מסתיר דוגמאות של חילולים משותפים ותרומות. וייתכן, אשר רוצים להקים עסק לרבות עסק, או להרחיב עסק קיים. אפילו חזן נישוא מקום ככלא מעשיית, לעודד אסירים משותפים ללכת לביתו של הקמת עסק קטן."

במה תרומתו ותרומתו שלכם? "אם הייתי קורא לשם אדם למט"י, הייתי קורא לה "תוכנית מקומית לית". אנחנו אמורים לתת ליום מענה לכל קטע בשלבי הקמת העסק, והפעלה. - והכל מודיעין, התכנון העסקי, גיוס הון, תוכנית החדשים, כעשרים אחוז מכלל הפעילות אלינו מגיעות לכלל השלמה ומימוש. - וזה הוון, אחרי גיבוש תוכנית יעיל. חזק עזרה מקצועית מידע של מט"י בכתב ותוכנית, ותקשורת, שראי בלשים הנכנסים המוכר לצורך ביוני המלכיים של העסק ולשם קבלת אשראי."

אדם גם נותנים תמיכה? "לא. אבל מט"י דורש לאן להזנות את היום. גם הבנקים כבר נדרשים שאנשים שדוחוין ורבעון, ובני סימן מספר, תהליך של גיבוש תוכנית עסקית, רצינית, חלק בדרך מאשראי לעסקים הקטנים ניתן דרך קרן מיוחדת בערבות מדינה, אשר מופעלת על

רק יום אשר חוזה על בשרו את המאמצים הסיזיפיים הקשורים בהקמת עסק או מפעל קטן, יכול להעריך באמת את תרומתו של מרכז טיפוח היוזמות (מט"י), הפועל בשנים האחרונות ב-15 מוקדים ברחבי הארץ, ונותן תמיכה, גיבוי, עזרה ועידוד ליוזמים קטנים • את ההחלטה על הקמת מט"י צריך לזקוף לזכות האבטלה, העולים החדשים שהגבירו אותה, והמחקרים שהוכיחו כי מעל שמונים אחוז ממקומות העבודה החדשים, נוצרים על ידי עסקים קטנים • שיעור קצר בהפיכת חלומות לעסקים משגשגים

מט"י הוציאה חוברות נוספות, ביניהן "מדריך ליום לוח" עסק וניהול, אשר מפרטת את כל שבעת מרחי הנהיגות היום לעבור בדרך להשגמת החלום. אחת המסקנות הראשונות היא: "בחו את עצמך", ונראה כי הוא מצדד רך גבוה למח ליוזמות, אשר צריך להחליט אם כל המאמץ בכלל מתאים לו, ואם ככלל יש לו את התכונות המתאימות, שהיון "עצב" שאפתנות, יצירתיות, ראייה מציאותית, נמישות, חם אחריות, ומצב בריאותי תקין."

זה באמת כל כך קשה? "אין לנו כוונה להפחיד את היוזמים הפוטנציאליים. שם המעבר מסטטוס של שכיר לסטטוס של יום עצמאי חז מאמץ, שאינו מתאים לכל האוכלוסיה. כדאי גם להזכיר של אם יש תוכנית עסקית טובה והבנקים מוכנים לתת אשראי, כלל, מקובל שהיום ישתתף, בחן עצמי לפחות של עשרים מהחשקה, וזה סיכון מסוים שרורש התארגנות בחלל המשתנה."

מה דעת המנהלים של מנהלי? "ער, כה, חקמו בסיוענו יותר מאלפיים עסקים חדשים מעל 5,000 מקומות עבודה. גם העלות של יצירת מקום היום גבוהה מהמקובל בעולם המערבי ובארץ. לעיתים, מדור ביועץ תרשמי בנוגע להרחבה או ייעוץ, שיכול להיות מהקריטי. למשל, מנה אלו בעל הנות מכולת קטנה מנסה שסבל מהמסרים כבדים ולא הצליח לאתר את הבעיה וחי לזרוע של מט"י פנישה אחת, כדי שיוכחן שמונים נמצא לביתספר, ובשל כך, כובל מנגיבות או "סחיבות" של חלומות ניתנה הנהיה כיצד למנוע את התופעה, והקטן שוקם."

ומה הלאה? "צריך להבין שמט"י צמח מלמטה והיא מנסה כל חוזה לוח יד על חופש ולראות איך ניתן לקדם עוד פרויקטים או עורכים קורסים ביוזמות, ניהול, ובמכירה. כמו כן, אנחנו ננסה לסלל באופן גורדתי באוכלוסיות שונות, כמו מפורסר העל בסמוכיות ובאז, קטן, משפחות ויהודיות, עולים מארצות ואפילו בחישיבות העובדות."

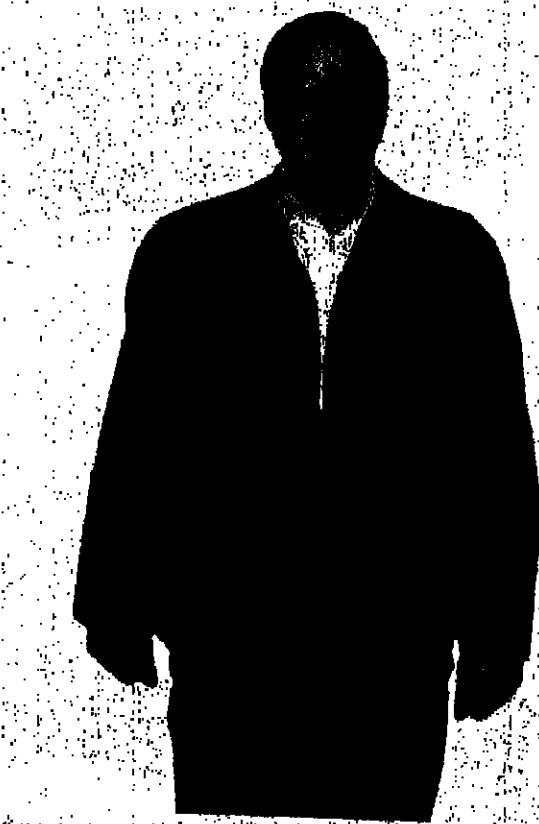
יוזמות בקיבוצים

בעצם בתישאה, הסתים בימים אלו קורס יוזמות של מיתשאה, אשר השתתפו בו כ-60 בצינים מ-21 יישובים וחקר - מרמת תגלון ועד למקום היחיד מרכז בקורס ראשוני וחקר בתישאה של 120 שעות לימוד, מעמית בשבעה בשעות חקור מרכז ר"ד דרו בן-חוליה ממושב קריית שמואל שבנגב. מנהל מנהל רכז מט"י בתישאה י"ש מקום רב ליוזמות קטנים בקיבוצים. והיונו שיש לכך מיתדות מצד הבורים והחברות ברג, אנוני, עובדים בשני מישורים. האחד זה מישור האגפים שעוברים את הקורס שלנו, והשני הוא הקמת חקור אשר קשר בכל קיבוץ."

מנהל (37), חקב קיבוץ המרה 17 שנה, למי מיתדות תמיכה בתחום כח אדם, ומילא שורה של תפקידים: מנהל במנהל בוח אדם בחברת התעשייה של תירואן, למי מיתדות לקיבוץ, וכן כמנהל כלל בוח אדם במפעלים האזוריים. לפעילות מט"י "השפעת", אין ספק כי התמיכה והחלוקה הקורס האחרון זה תבייב המעקב אישי שיו. עדינה ברעמי מקיבוץ נהוראח היא אחת המנהלות המעילות בקורס, ועובדת במשפחה של מפעל "מט"י

למעלה: דני גרבר מבית שאן, מנהל מאוקראינה ומנהל מרוקנים בבית חוכנה. משמאל: שמש וועדת לוי, ויצוא שדרה-אלכסון, שהקים מפעל לייצור חליפות צלילה. ולמטה: מוני שושן, רכז מט"י בית שאן, מדגים מעל עור של "מחפוז ויצמן"

מוני: "יש גם תוכנית להקים בבית שאן פרויקט של מסעדות אתניות. עולה חדש חשב לבנות מרכז מסעדות, ולהרכיב עליהן חיירים לבושים בסוניקות. גם מחוץ לעיר מתוכננים עשרות פרויקטים."

"פנו אלינו מחוזות התנינים בפצאל, שם רוצים להרחיב את העסק ולהוסיף אתרקות. בניד דוד שוקלים הקמת כפר גופש, סמארי אוסטרלי, תחנת רלק ואחר כילוי. בשער הגולן יש כוונה להקים פרויקט של הלנה והספדה. בניגוסר מרבים על שמירה פרויקטים שונים שביניהם שירותי רדד ותנות למוצרים לתחירים במסדה, עשיו תוכנית ללינה כסרית, ועוד דוד נסויה."

מייז אין ויצמן

שמעון כ"נועם ממסדה, משתתף בקורס: "כרגע, אני עובד בחברה להגנת הסכע בבית שאן, יש לי כמה רעיונות ליוזמות בתחום התיירות, אשר מתגלגלים בראשי כבר מספר שנים. כאשר שמעתי על הקורס, שמחתי להצטרף, בכדי לקבל כלים ליוזמות."

באילו רעיונות מדובר? "מזטער, זה חטוי. אני לא רוצה שיקרימו אותי. גם גאולה לוי, רכזת עמדי השירותים באשדות יעקב מאחור, חושבת על פרויקט תיירות, אבל ללא כיוון מנוכש, לעת עתה. במט"י בית שאן פועלת גם חממה עסקית. המקום נמצא בצמוד למשרדי המועצה האזורית, מורכב בשטח של 900 מ"ר, אשר שימש בעבר מחסן לכוונה. באמצעות מימון של תורם תולני ושל הסוכנות היהודית, שופץ האתר, ותשעה בעלי עסקים קטנים שוכרים בו חדרים ואולמות במחיר מסובסד של 3 דולר למ"ר, ונהנים מליווי צמוד ומשירותי משרד במחירי עלות כלבר."

רני גרבר, חושב בתישאה, וישב מול המחשב עד שעה מאחרות. הוא עלה לישראל לפני כארבע שנים מאוקראינה, והוא מנהל פרויקטים בבית החוכנה "מלאכת מחשבת בע"מ". וני: "זאת חברה בת של בית חוכנה גדול בפריס. החיבור נעשה דרך אוחלין לוי, שהיא במסדה גם אשת הרב של מושב דרויה, לבין אחותה מרים ויני, אשר בבעלותה בית תוכנה גדול בפריס."

באיה תחום אתם עוסקים? "בתוכנות תמיכה בתחום הבנקאות והפיננסים. התוכנות נמכרות כרגע בעיקר באירופה, אבל אני מקווה שצליח להכנס גם לשוק בישראל."

מטרים ספורים מבית החוכנה נמצאת "מחפוז ויצמן", אשר בה עובדים שמונה עולים חדשים, כולל מנהל המפעל - גם הוא רוכב רוסית וידיד בלבד. על הקליטים מנחים מעלי עור מרשימים המיוערים ברובם ליצוא לחור העמים, וחלישות מחיטות שהמחפוז מייצרת עבור רשת האפונה "קפה". מוני סגל מודד מעיל עור "מייז אין ויצמן", ונראה ממש כמו גנגסטר מצוי. לא רק עולים עובדים בחממה. בקצה המסדרון מצוי מפעל "ש.על", ראשי תיבות של "שמש וועדת לוי". השניים, אחים עובדי קיבוץ שרה אליהו, הקימו מפעל לייצור חלישות צלילה וגלישה. שמש (29) "יש לנו משפחה באיטליה בעלת מפעל לחלישות צלילה. הם הציעו לנו לפתוח שלוחה בישראל."

עמות (27), בוגר השייטת ומדריך צלילה, אחי, אשתו ואני נסענו לשנה לעיר מרייטסה באיטליה ולמרט את המסקנה. לפני שנה חזרנו, קיבלנו קערה ממט"י, והקמנו את המפעל. כל פניה שלנו למט"י סופלה באופן רציני, ולמעשה קיבלנו כמעט כל מה שביצנו."

שמש: "מדובר בייצור של כאלף חלישות בשנה. חומר הגלם מגיע מוסר, ומה אגוזי חזרים, תורמים ומרכיבים. יש לנו שר שחי עובדות בבית שאן, והתמיכה זה מפעל לראש. כקורס, נכפיל את שטח המפעל."

היוזמה החדשה של דניק המנע עומד באחרי, האנחנו גולשים למסון הספורה המספרית. לאחר טאנצים רבים, משתכנעים השניים ללבוש חליפות צלילה. אגוזי בחום המעיק של עמק בית שאן מדווח במעשה שהוא על גבול ההתאבדות, אבל האחים לוי עומדים במשימה בכבוד."

שמש: "חלישה כזאת עולה תוצאות משהו כמו 600-800 שקל."

מרכז באיכות מעולה. מוני סגל נהנה לראות את היילרים שלר מצליחים הוא מתוכנן במחמה כמו שריך במלחמה. לוח הוא לוחם על השטח, את השני שואל מה קורה ועם השלישי הוא סגור איתו עניין עסקי."

מוני: "יש לי שם עוד מפעל להרכבת גופי האחר, שולחני ליה עשוי גם עצצעים. כמו כן, נמצאת פה שתי חברות וגרסות כרגע משפצים במיטון הסוכנות ומשרד התעשייה, עוד מנסו כוונה תמפא במסדה, ויש כבר מניית רכוח לאיכילוס."

"החממה היא רק תחילתו של הקצפת. הניצוט מתקרב את האוהלים העירוניים והסוכנות - את והתיירות. משרד המסר התעשייה פספס 78 אחוז מהתועלת של הייעוץ העסקי, עד למתאים שעות ייעוץ, וזה לאור העובדה שבאיור בתישאה יש 12 אחרי אבטלה. עד כה הוקם בסיוע מט"י בתישאה יותר מעשרים עסקים, ועוד חיר נסויה קרוב למאה איש מוצאים את לוחם בעסקים אלו. הלוואי והמוזל הזה ימשיך להתפתח בארץ כולה."

ברית הזדה

כריסטיאן גל, מתנועת העסקים המייצגת, סבור שאין זה מקרה
זדוניות ברחוק רחוק עכשיו מדרום אפריקה, וכי אין ספק
ועולם העסקים שוררת עצבנות בעקבות הכרזתו של מגרלה
מאבק למען האומה הכלכלה בתוך הקונגרס האפריקאי.

הציל את העסקים

את הסיבות שהביאה למינויו של ויליאם דה קלרק במקום
ימנו, בוחן, היתה כשלונו של הקורס לספק את רצונם של אנשי
סקס השולטים בכלכלת דרום אפריקה ועמיתיהם בחו"ל,
ומור על האינטרסים שלהם.
דרום אפריקה של ראשית שנות ה-90 היתה נתונה בלחץ
כלי חמור, בצבת של עיצומים, החרמות, מניעת גישה לשוקים
בנסיים בינלאומיים והיעדר אפשרות להרש את הצירוף הדרוש
משך חיונה הכלכלי. באוגוסט 91, הכריזו השר לענייני
וצבים ואגריה, ג'ורג' ברטלט, כי דרום אפריקה, שהיא ספקית
וב הגדולה בעולם, וקוסה ל-16 מיליארד דולר לפיתוח מכרות
ב חרשים לדרבין, המדינה יכולה לפתח 15 מכרות חרשים, אם
ה ה תעשייה להגבר על מכשולים פיננסיים בינלאומיים.
ה ה זה משפט כללי, משמעותו ברורה - קיימה להסרת החרם
ונגסי שהטילו הבנקים הגדולים בעולם. גם אם מחירי הזהב לא
ל, ציון, חשוב להמשיך באותו כיוון, שמאפשר המשך פיתוח.
דרום אפריקה הכלכלית בעולם והגדולה והכנסה הצפויה, טען,
ויים להעלות את הביקוש לזהב, ולכן, דרום אפריקה פועלת
ן כאשר היא מוכנה ללכת לכיוון חדש של השקעות.
ען החברות הבולטות שקשורות בברית בין אנשי העסקים
קונגרס האפריקאי נמצאת "אנגלואמרין קרפוריישן", וחברה
ת שלה, "דהיביס", אשר חקמה 22 שנה לפני שדרום
ניקה קבלה עצמאית. שתי חברות אלה, מלבד החיקוק העצום
ל עסקי השייכים לתן, מתאפיינות בכך שתמיד נמצאות הכללות
יתן כידי בדרום: פעם סטיל דרום, ואחר כך דרום אפריקה, והוא
די, נמצאות, שבסוף ימיו הפך אנגליקני. אדווי שלט בחברות
ו, הרי אפנהיימר, והיום הן נמצאות בשליטת הבכר, ניקולס
שגריימר.

חברת "אנגלואמרין קרפוריישן" חקמה ב-1917 על ידי
לס אפנהיימר, והמכה עם הזמן לאבדור של חקשטילוס
לס אפנהיימר המורד, ולמרכז הכוח הפיננסי הגדול ביותר
החברות הגדולות, כנאום בפני 500 בכאים ואנשי עסקים
אפריקאים. פיסולו הדינמי, כי בחוזה הקצר ייתכן מאמץ
ידיעתי משקיעים מבחוץ, אך אנשי הארגון מאמינים
הפתרון היחיד לסווא האזור. פיסולו קרא לכל
יצירתיות, אשר נשקלת, לרבריה, כדי לבלום את משה
המנומולים המרכיבים. אחד הבולטים הוא חברת
אמרין, השולטת ביד משפחת אפנהיימר, השולטת
הארי של כלכלת דרום אפריקה, על מכרות הזהב והחוליה
בנכסים רבים ומסופעים ברובי העולם.

מיר לאחר מכן, ניסו כמה אנשי עסקים והכלכלנים
לשנות את השאיפות המסורתיות של האי.א.ס.י, בדרכו
שוויונית יותר של העשרה אנשי עסקים המארגנים
ל"תנועת העסקים המייצגת" - מבצעת מנהלים בכירים
ב-1988 כדי לפעול לחקמת כלכלה חזקה בחברות לאומיות
ביתר עם חברי תנועת הפועל הלאומי של האי.א.ס.י - תנועה
ימי שיתוף כיוממבמבואה. אנשי העסקים הלבנים טענו
מסרים של ארגון חדש חייב להתבצע, אך השאלה הא
לעשות זאת בלי להרוג את האחוזה המטילה את ביצי ההון
שחנכנו מנכ"ל חברת "פריימר גרוס", מיטר רייטון.

קבוצת הלבנים ניסתה להבדיל לבני שיומ השחורים שהם
איננה שיתרון, וכי הם טוענים את הם חושבים שמאחורי
חזאת מצפה לתם תגובה. הכלכלן הדרוםאפריקאי ונס
כתב באותם ימים, שהמפתח להצלחת איכות החיים
בעבודה, שהמנומולים השחורים מורכבה ממיליטנטים
מכלכלנים. לדעתו, קיימת להלאמה משפחה ותי
מחייבות הדינמית לחקל את סתם של השחורים, כאשר
כלכלית שקלה.

מיר לאחר מכן, בניסיון לנסול לפתוח באורח חלק
הקריאות למען שיוניים כלכליים רדיקליים, הדרע והשא
קלרק כי הוא משוכנע שיש להוסיף מאות מיליוני דולר
מזב השחורים, הדינמי שהמפתח להצלחת איכות החיים
תושבי דרום אפריקה קשר ביצירת עושר על בסיס תועלת
באופן מפתיע, קידם מגרלה בבירור את הצעד הזה, גם אם
זאת כשאמר, "שאידי בקרן אור כדי לתת לנו את המהפכה
שאנו זקוקים לתם (לפתרון הבעיות החברתיות של עמנו).
אבל לא כל אנשי העסקים החברות גילו נכונות
ולראות את דרום אפריקה בשליטת מגרלה תאפשר, כל
החששות למחלמות אחרים עקבות מרם בין השחורים
חקונגרים האפריקאי. לבין שבת הוול, הדינמית רבים
מבונים לקוח: סיכוח והרשונה היתה "דהיביס", חברת
הענקית, שההולמים היא כוח הפסן בעולם של גר
אפריקה. לפני שתימים העכירי מגרלה היתה כל
חורים של לחברת שווייצרית מגרלה. "דהיביס" היתה
כשמונהלים מסבירים את הצעד הזה כנכסיו לגלגל
שוקי הון הבינלאומיים. במשקל העכירי הולדת
מגריס החברה מוצי למחור יחד של המשפחה שחורים
הקונגרס האפריקאי.

שנים רבות באופן רשמי מתמקד יור החברה לפני 10 שנים
החיים של חברה ששניה את בנו כבן נישא, במע אפנהיימר, מלחית
כשמונהלים מסבירים את הצעד הזה כנכסיו לגלגל
שוקי הון הבינלאומיים. במשקל העכירי הולדת
מגריס החברה מוצי למחור יחד של המשפחה שחורים
הקונגרס האפריקאי.

דמונו מחישה חרבה שחיות וניגודים שאופייניים לעולם העסקים הדרום אפריקאי. הרי אפנהיימר עם משה שניצר

הייצוא של דרום אפריקה, ומחצית המניות הנסחרות בבורסה של
יוהנסבורג. למרות התיקוף על המטבע, הצליחה קבוצת אנגלר
אמרין לצבור נכסים גדולים בארה"ב וקנדה, באמצעות חברת
"מחצבים ומשאבים", שנסיתה בברמודה. חברה זאת ידועה בשם
"מינורק", וחבר המנהלים שלה כולל בנקאים אמריקאים של
סיטי קורפ. והואים לור, למני מספר שנים, דיווח כתב חשד
"פדוס", ש"מינורק" היה המשקיע הור הגדול ביותר בארה"ב.

לא קל לסקור את נכסי האימפריה של אפנהיימר, כיון שהיא
פסיפס של מניות רוב ומניות פיעוט, בחברות הגשולות בארצות
ישר או עקף על ידי חברות אס, העריכות כפרימדיה וחשופות זו
את זו. כי למשל, "דהיביס" ראנגלו אמרין" הם בעלות מניות
הרוב זו אצל זו. אומדני עושרה האישי של משפחת אפנהיימר
מגיעים ל-800 מיליון דולר, אך השליטה של המשפחה באנגלר
אמרין מתבצעת באמצעות חברת "אפנהיימר ובגר",
המאפשרת למשפחה להמשיך לשלוט באנגלואמרין, בין
היתר, והדור לקשרים אישיים ומשפחתיים עם מרכז פיננסיים
גדולים בעולם.

החושש, האחוזה והמכרות

לא מכבר, כתב הסופר אנטוני סימפסון בספר חדש שפרסם, כי
אנשי עסקים בדרום אפריקה הבינו, שהדרך היחידה להמשיך
לשלוט בעולם העסקים שבידיהם, הוא באמצעות משה עם
השלטון. שנים יפיל אנשי עסקים, ואפנהיימר ביניהם, לנהל
מדיניות שנקטת בין השתייכות מרומת מדיניות האפנהיימר,
לבין התנגדות ישירה. הם ינסו גם לתמוך במדיניות של חשבת
כלכלית וחברתית, כאשר אפנהיימר היה וראשון שהעניק
הצלאה מלגות לעובדי המכרות שלו, אולם כאשר כל זאת לא
העניקו, ומדיניות, תועלתנים: מצד המערב נגר דרוםאפריקה
וזהה לתת את אותותיה, תהליכו האגרסיבי הגדולים ללכת
בדרך הולדת שחורה - סיוות מלית עם הגורם השחור והחזק
במדינה - הקונגרס האפריקאי בראשות נלמן מגרלה.

לא מכבר אמר אחד מאנשי העסקים הגדולים, כי בעלי הבנקים
שעובדו את דרום אפריקה בסך שנות ה-80 בעקבות החרם
הכלכלי, יכולו לשנות את כלכלתו כל מה שהיו צריכים לעשות
ה לטעון את המשרדים, כי הבנק כבר נמצא במרחבים הפיננסיים
הגדולים בעולם. לעומת זאת, איאפשר היה להעביר דולר, אל
מכרות היהלומים, הזהב, האורניום, הנפט והחומים של דרום
אפריקה, ומי שרצה להמשיך לשלוט בהם ולהחזיק את מלוא
הכוח מהעולם, צריך להגיע להבנה עם תרז במדינה, והדבר
בשליטן הפוליטי.

וכן, מאחורי הדיבורים הנבונים על חוש החזקה, על שלטון
שחור ומיעוט לבן, מותר להיות שעליותו של דוידקלר לשלוט
נדרש לממש את מדיניות התאגידים הגדולים, והחלישים את רוב
המשאבים. קרוב לחדאי כי ברוקס כמו בדרום אפריקה, משרד
המיעוט הלבן לסיקס במשאבים הטבעיים, וכן רדיקלים עם תרז
השחור, שישלוט בכל מכרות המדינה, יסיעו בטקטיקס ינוח את
המדינה.

של דבר הביל אותו להמר על מתן שלטון פוליטי לשחורים, כרי
להציל את עסקיהם.

האימפריה של אפנהיימר

בשנים בהן שימש אפנהיימר מושב ליומה תושבית, היו
החברות שלו המעסיק הפרטי הגדול ביותר במדינה, כשנות
נוטלות חלק בשיטת התעסקות האכזרית של דרום אפריקה. על
פי השיטה הו, גרו כ-80 אחוז מקרב מאות אלפי העובדים
השחורים במקום עבודתם, ורובם מבני משפחתם. התנגדותו לסדר
שעליו מושתת עושרו, הובילה אותו לתמוך כחומכי בהענקת
זכות לשוחרים להקים איגודים מקצועיים, בימים בהם עריין
נחשב הדינמית לתורני. הוא תמך מוסרית וכספית במפלגה
המגרוסיתית הליברלית, שבראשה עמד במשך שנים רבות
בדרום בפרלמנט, ואל וסמן, שלחמה על כל צעד ושעל
בהאפריקה.

"אנגלואמרין" היה מוקד הכוח היחיד שמפלגת השלטון לא
הצליחה מעולם להשתלט עליו, ושנים רבות היה היחידים בין שני
מקדמים אלה קורקטיים והדקים, כמו בין שתי נסיכויות שכנות,

**איאפשר היה להעביר לחיל את מכרות היהלומים,
הזהב, האורניום, הנפט והחומים של דרום אפריקה, ומי
שרצה להמשיך לשלוט בהם ולהחזיק את אלוה הרוב
מהפקתם, צריך היה להגיע להבנה עם הרוב במדינה**

בעלות יחמת היסטורית אך עם תלות חדידת בדרום.
אפנהיימר, שנמנע מלסער בחברות של ראישי שלטון
האפריקאי, סער לעתים קרובות על שולחנם של נישאים
אפריקאים שרים מתח הזכו לדידיו.
"אנגלואמרין" הוא החברה המובילה בוימבמאור, ויחד
בדיס מבולת את מכרות היהלומים של מדיניות, בוטומאור
מדיניות, והביעית גם אנגלוק למחור האפריקאי. פביצעה רבה
משקללת שוב ושוב על ידי הצבא ודרום אפריקה, שישותק את רוב
התר, קיים "דהיביס" קשרים גם עם מוסדות, וישותק את רוב
הולומים של בדיהם באמצעות מרכז מכרות כלונדה.
החוקת מדינה 40 אחוז מכל המוסד המדינה בדרוםאפריקה,
האפנהיימר הוא גם הול המלגות, ואורניום, חולבתת שלו
מכללות תחום חוקות החום. מלר, ציר מבוזות, שידות יור
בעקט הכל ישי לו נחמים חושבים במלגות, מבחנות ביטוח
ובגסי ראידידיו. השרים הא, כי חקונת: שולטת במחצית

יהודה צור

ב-22 באפריל תלך דרום אפריקה לבחירות
הכלליות והופשיות הראשונות בתולדותיה,
כאשר התוצאות יקבעו במידה רבה, את גורלה של
הברית שנקמה בעשור האחרון בין בעליה
הכלכליים של דרום אפריקה, לבין שליטיה
הפוליטיים החדשים, המתייצבים מאחורי מגרלה.

התקשורת העולמית מתארת, ואולי בצדק, את המאבק בדרום
אפריקה כמאבק בין הרוב השחור למיעוט הלבן, המנסה בכל כוחו
לשבור על זכויות היחר מוח הוא נהנה יותר ממאה שנה. מרברים
על הגר הלא מוסרי שבשלטון המיעוט הלבן על הרוב השחור, על
נצחון החומש את העברות, ומתארים את מגרלה ואת ארגון
אי.א.ס.י שהוא עומד בראשו, כמי שמייצג את הרוב השחור,
העושה יד אחת נגד שלטון הלבנים.

אלא שהאמת הרבה יותר מורכבת, ומתמקדת בעיקר במאבק
על עושרה של דרום אפריקה. זמן קצר לאחר שנלטון מגרלה
שוחרד מוכלל בו שהה כ-30 שנה, הובדו מתי המדיניות
הכלכלית בה דוגל הקונגרס הלאומי האפריקאי, שהוא עומד
בראשו מוח עשרות שנים: "שאלת הלאמה מכרות ומגורים
מקבילים היא מדיניות בסיסית של אי.א.ס.י, ואני מאמין שהוא
בוצע בגישה זו, וכי עליו להמשיך בה".

התבטאותו של מגרלה גרמה לרעידת אדמה בכלכלת הדרום-
אפריקאית. שער הבורסה ירד, והרוב הפיננסי, מטבע חשקנות
החזק יור כ-20 אחוז לעומת הולר, והשלוש. הכלכלי "שיינגשל
מיל" נוך במגרלה כמאמר מערכת, וטען כי "ככל מה שעשה או
לא עשה מגרלה בכלל ב-27 שנים אחרונות, הוא לא למר כלכלה
בסיסית ולא את כלכלת דרום אפריקה", אמירה שרי מחר
התבררה כמטעית, כיוון שמגרלה חזקה כי הוא יודע היטב על
איוח צד של הלוט מרחה והמנא, ויחסי נמצאים הוחב
היהלומים שכותם לשנות את העולם. גרל בדרבה מזה של
מתאות מילוני אפריקאים.

ימים ספורים לאחר התבטאותו זו, הגיע לדרום אפריקה שר
החזק של ארה"ב דאן גיימס ביקר, להשתתף במינאית העצמאות
של מדינה במחלף ביקור, שהיה שער אלוה עם מגרלה,
והשמיע באוזניו שריאה נרגשת בכות השמירה על כלכלת השוק.
מגרלה, חשקל ענה הרבה יותר מפינו שחיה כשיצא מהכלא, נתן
לו להבין כי הוא פתח למשרה, למען משהו כשיצא מהכלא, נתן
הכלכלה רר. לאחר ההייעצות עם המנר. השרי. עוד אמר,
שמשרתו האמיתי. היא לעוד אנשי עסקים: לבנים לסייע
במצבות העתים בין שחורים ללבנים, ובמלחמה בעוני ובאבטלה,
המגיעה בדרום אפריקה ל-40 אחוז.

הלאמה ויחידות

אל שרי מוקד החברת, כי גישתו של מגרלה איננה מייצגת את
כל השחורים, וכי מאחורי חלומים של הקונגרס האפריקאי
מתחל מאבק בין שתי גישות שונות, וכן, בעוד מגרלה מוכן

ישית "אנגלואמרין קרפוריישן", ניקולס אפנהיימר

היה זה יום
הוא היה
הוא היה

חיים מאור

ימי הביניים, כך מספרים, היו לחקת של טורבדורים ושחקנים גורדים מעיר לעיר ומפליאים בשירה בלהטות ובכענות. הם היו מקימים מאלו ובמה מתקפלת בכיכר העיר או במרכז השוק, ובמשך ימים אחדים מרכיבם את תשומת ליבם של ניספודים נלווים ברמות וכלים, בעלי רוכבי מון וסידקית, ונות, פריקים למיניהם ומה לא. כימינו, מסתבר, החליפו את הטורבדורים והשחקנים הזלזו ציירים, פסלים, מוסיקאים, קרנים, מספרי סיפורים ומיצגנים, אשר נעים וגדים ממסביב אחר למשנה, מעיר לעיר ומחל לתל, כשום מושכים אחריהם שובל של מתעניינים וצרכנים, המתמקמים באחר האירוע, מצוירים בשקי שינה או כרטיסי אשראי. זה הפסח היה משופע באירועים כאלה, שהוציאו את בני ישראל מבתיהם אל הרחש המוכנס בטבע.

אני עצמי נחתתי עם בת-דודי במעלות, בכדי להתלות בפסלים ובפסלות ולהנות מנוחתה הפיסול והפריחה באירוע "אבן בגליל". מדובר באירוע פיסול באבן מקומית, המתקיים זו השנה השלישית ומהווה אבן שואבת לקרובים ורחוקים, כמו גם אתר קניות, פעילות יצירתית ובידור לחופשת הפסח.

מאלפים לאלופים

מה מגיע 15 פסלות ופסלים לנטוש את סרנאותיהם, להניח מרחבי הארץ והעולם, לממן כרטיסי טיסה יקרים, כדי להכין פסל חור פרק ומן מוקצב של כשכופעים, ולהשאיר במקום, בלי לקבל תמורתו סכום תשלום?

מה מגיע אנשים שמייים ומכובדים ללבוש "חליפות-סערה" ומשקפי אבק, להיות כמו בדואים במדבר או כמגלי הקוטב הצפוני, ללמוד מול אבן ישראלית קשוחה ולהיכנס בה עם איומל רוסט ומסור חשמלי, לנבזה פניהם המשתאים וההטעניים של ילדים ומבוגרים, שעדיין לא ראו פסל בעבודתו הקשה המיועדת, המאובקת, המחניקה והמרגיעה קושים הם לפעמים פסלים של יום חל, שמוכנים לעת הוג לשמש מעין ליצנים של אמנות, כדברי אחי מהם. נכון, מי שמחפש את הגד השלילי בכל דבר, ימצא בשפע גם כאן: אבק, שמש קופחת, רעש, וסכנה ממשית לחטוף ריקושטים באתר הפיסול, שמזכיר זירת אימונים בלחימה בשטח בגני של יחידה מבוחרת, המבצעת תרגיל כאש חיה. מי שמעדיף את הצד החיובי, יסעו שאלו בדיוק המרכיבים האיראליים לאירוע של כייף.

במשאל בוק שערכתי בין הפסלים המשתתפים, התברר לי שלכל אחד יש את היסוד שלו, אולם כשמבחינים את הדברים אחד לאחר, מקבלים את התשובה הבאה: אפשרות להציג פסל אבן גדול, חשיפה לקהל ולתקשורת; מפגש עם עמיתים ממקומות שונים והזדמנות חפופה מן הבית ו/או הזדמנות וולה חסיית לביקור בארץ הקודש, וכן, אפשרות לזכות במסר עבור הפסל (אם זכית בתחרות). גם אם לא זכית, השכר המצוייל שתקבל (100 דולר ליום) יכסה לפחות את ההוצאות הלוות ואת בלאי הכלים האישיים.

חשוב לציין: מי שנכנס למאגר הפסלים הגדדים, יודע לקשור קשרים עם אנשים הנכחים במקומות הנכונים, ומבטח לו שידיון של מקום, גם באירוע זה כבאחרים, יכולתי למנוס

בוותיק סימפוזיונים לפיסול, שהספיקו להשתתף באירועים דומים באיטליה, צרפת, אוסטרליה, גרמניה, ארצות הברית וכו', ועוד הוד - או המפסלת - גטויה. יש ביניהם כאלה אשר כתום הסימפוזיון יקפלו את הציור וימראו לפסטיבל הבא. "מאלפים לאלופים" - אומר לי נגאל מירון, פסל ותיק מקיבוץ איילת השחר, אחד ממשתתפי האירוע ומותיקי אירועים דומים. "כל השתתפות היא צעד נוסף קדימה. באירוע לאירוע כותנו עוללה". עדיית מעלות-ירושלם עוסה עסק לא רע: תמורת 100 דולר ליום, כפול שבועיים, כפול כספר הפסלים, פילוס אירוע מלא ב"סבב ידועים", היא מתבלת - בתום האירוע - 15 פסלים ניכנים אשר מוצגים ברחבי העיר, בטיילת הבקומית וביישובי הסביבה, להפארת מדינת ישראל. וכך, בתוך סילוס שנים כוסו הדי הגלילי הערבי בעוד 45 פסלים, שחלק מהם ידועה, אולי, מטרד אסתטיי ארץ-לוי לרשות הבאים. שלא לדבר על כסרונם של בני עמנו התרבותי להשחית פסלים כנצע ואמנות סביבתית. רי אם נסתובב בכמה מאתרי הפיסול המקבילים בתל-י, מצפה רמון וכו', בכדי לנלות כיצד חלק מהפסלים של אמנים ידועי שם, מתכסים באשפה ובבושה.

למה אבן

אישית, אינני מבחין כהבדל בין חומרי הפיסול. לגבי, כל חומר הוא לניסיון וראי לשימוש, בתנאי שהאמידה האמנותית פיסולית תהיה נכונה, מעניינת ורלבנטית, ובחירת החומרים והמאמצים תהיה קשורה אורגנית למה. אולם ישנם חומרים שרעפת ועמדתם שונה בתכלית. הם מגינים בקנאות רבה על חומרם בו הם עובדים, ומתריסים את הנחותיהם את חומרים אחרים, וזים. עד היום, אפשר לשמוע על מלחמת פסלי האבן בפסלי הברזל, ולהפך, אולי זה נשמע כמו ריב דמים בין שני שבטים מרהיטטוריים, אבל זה כמובן, פחות מדמם.

אפשר עדיין גם למצוא עובדי חומר המסתכסכים על כרים קרמיים בתנוחת של אורגיה פגאנית ורואים בכך משהו יותר רוחני ממחם כלי קיבול. ובאן אני מרגיש: נא לא לערבב בין כתיבה מחיתכת לבין צליל של לולול. אני מכבד את רעפתם של אחרים, גם אם היא אינה רעפת. אין צורך להציף את המערכת באיומים בשבירת כרים על ראשי החלול.

אירוע "אבן בגליל" משמרים ומנציחים את ליגת שוברי האבנים, ומאפשרים להם להוציא לחם מן האבן, ויחאל שמי למשל, פסל ברזל מקיבוץ כברי הסמוך למעלות, לא יזמן ולא יגיע לאירוע פיסול על סדרת האבן. בשבילי, זו ליגה אחרת ככל מובן.

יש שוני בסיסי בין הציבה הגרעיה בפסל אבן, לבין ירידור, הלחמה והספה של לוח ברזל אל משנהו. זו חשיבה אחרת, כי חשיבה מאובנת שונה מהותית מראש ברזל. מיכלאנג'לו בואונרוטי דיבר בקסם רב, על הפסל החי המסתתר בתוך גוש האבן וממתין לפסל שישיר ויקלח את הקליטות העורפות, העטפות, פסלי הברזל מבימים על הספה, על פאל, על העמדה הז ליד זה וכו'. ועדיין לא אמרנו מילה על החרו האווירי שבי חומרים (ע"ע תגרי מור וממשיכו). בקיצור, כל אחד מחפזר בעמדותיו, ומכיר בגבולות שבין פיסול מתור לפיסול פסל.

באתר הפיסול שב"אבן בגליל" מרוכזים כל הפסלים חצי גורד, במסכת ארעיות. פסל פסל וגוש האבנים שלה, במסור, על

15 פסלים ופסלות נטשו את סרנאותיהם בארץ וברחבי העולם, ובאו להשתתף באירוע "אבן בגליל" ליד מעלות-תרשיחא, אירוע פיסול באבן מקומית, המתקיים זו השנה השלישית ברציפות, ומהווה אבן שואבת לקרובים ורחוקים, כמו גם אתר קניות, פעילות יצירתית ובידור לחופשת הפסח להורים ולילדים • רשמי ביקור באתר שוברי האבנים, המאפשר לכמה מהם להוציא לחם מן האבן

מרס ראש המועצה, פסלו של ברני מינק מקיבוץ יודעא

תקופת האבן

מול אבן ישראלית קשוחה, צילמהוד יוא מירון

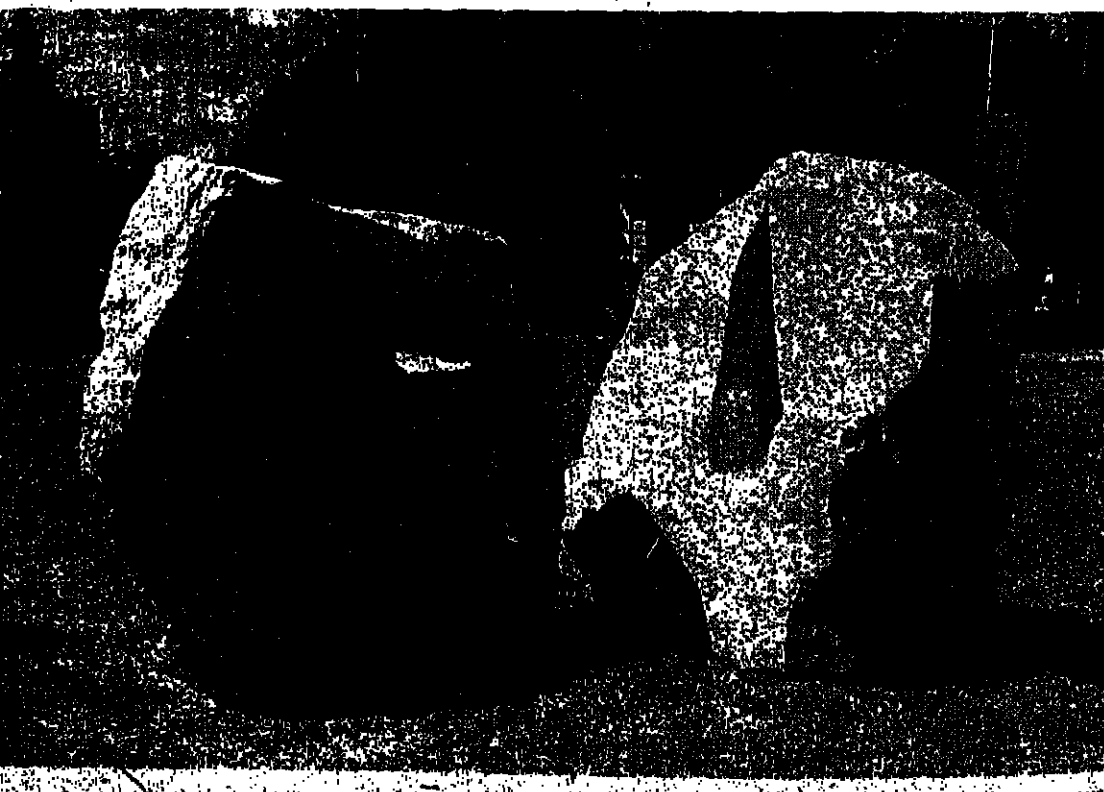
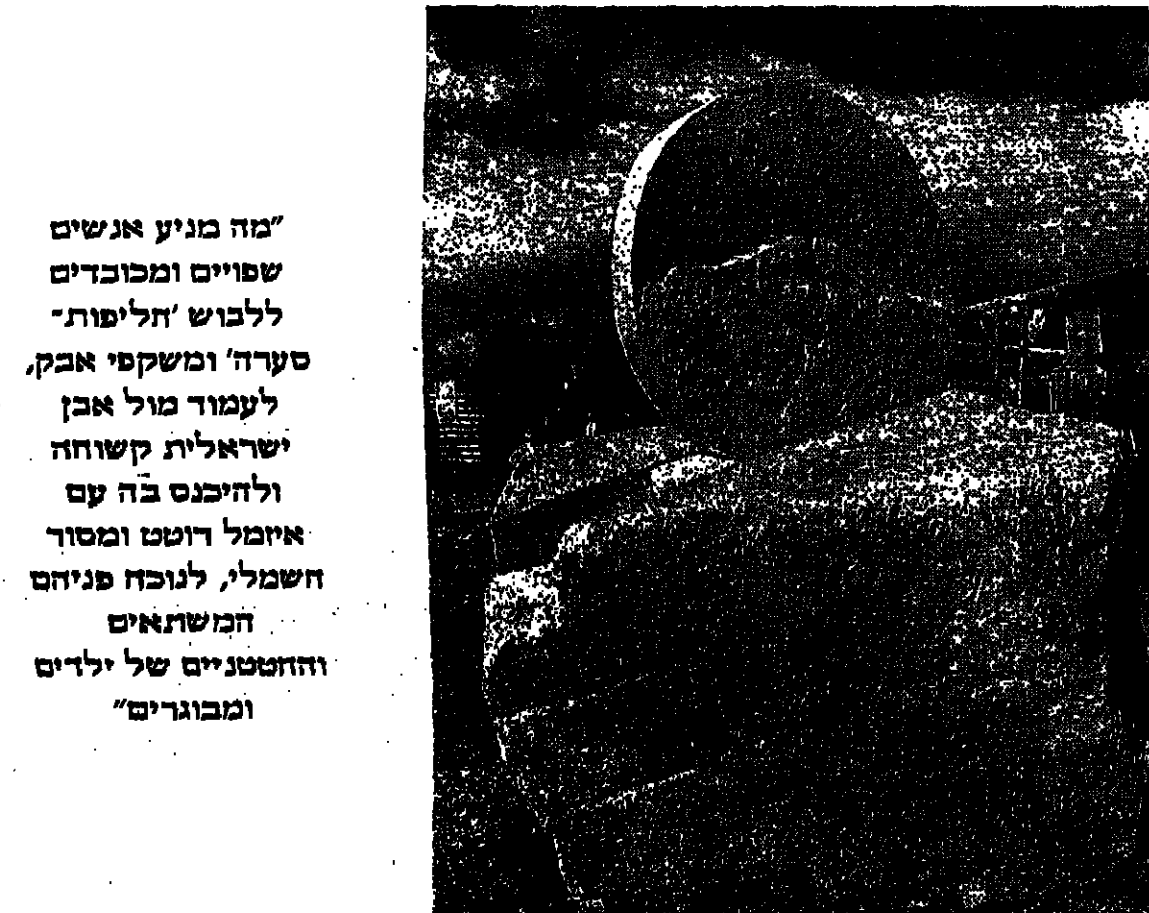
ברני מינק מרשיחא, פסלו של ברני מינק מקיבוץ יודעא

לירושלים אדומים, הפסלים ורדדו גבעולי ואילן לבני מתקיימים את פסלים

יחידה מובחרת. פסלים ומשולח מארחץ ומחועלם חרוב בתמונה קבוצתית

ובמקום הראשון, "חבורת צמחים", פסלו של נועם ורבינוביץ מקיבוץ בית חשׁויה

הישא, מרכיב פעילות הרחשים ילדים והורים-נגררים, הרוכשים עבורם בלוקים של איטונג לפיצוח יצירתי. מרדכיכס של "אמנות לעם" בניצוחו של יורם אפק, מעמידים לרשות כלים, חומרים ויחס, ומדמים להם כי יש זמים אחרי הוידאו והמשב. יש ילדים שמכסחים את האבן בסגנון המוכר להם מלוחמי הגינה ודומיהם, יש שמתקנים בפסלים האמיתיים, ומחקים אותם במודל קטן מאיטונג. כמו תמיד, בתום הפעילות נאלצים ההורים לסחוב הביתה את נדנאות שהילד יצר. "אנחנו מנסים להציל את הילדים ולהגשים אותם עם אמנות ועם חוויה אמנותית ויצירתית" - אומר יורם אפק, "הדור המבוגר יותר, שלא נחשב לאמנות במקום מגוריו, הוא לנכדו דור אבוד".

נציגי הדור האבוד עומדים מול הפסלים, מנסים להתגבר על מסר האבק ועל רעש המנועים של הציור החשנלי, ובוהים בתמיהה מובנת. אחד מהם אומר לי: "את מי זה מעניין לראות פסלים בעבודתם? זה כמו לראות מסגרים במסגריה, או מיטנאים במסר. מה שאולי מעניין אותנו זה לראות את הפסלים גמורים". רק בסימום של היום האחרון, לפני טקס חלוקת הפרסים, ניתן לראות את הפסלים הגמורים. גם אז, רק במקומם המוני באתר הפיסול. בהמשך, הם יסעו למקומות שונים להצבה סופית, עם או בלי תיאום עם האמן. ל-50 אלף המבקרים באירוע המרכזי הזה אולי חסר, כמו סימפוזיון שבו כל אופה מקבל גוש בצק והצופים מתבוננים בתהליך הבנת העוגות. גם אם זה מעניין, הם רוצים לזכות מחתיכת עוגה, להנות מן הטעם.

פסלים לא מדברים

אני מסתובב בין הפסלים ושואל ומפריע לאמנים. השיחות קצרות. אין זמן. צריך לסלסל את הפסל, חוז מזה, לך תגדל שיחה ברעש כזה ועם אנשים שחלקם מדברים בשפות שאינני דובר, ומשתחררים טקסטים מרוסקים באנגלית. מאי בריס הולסטרם, פסלת מושאן ארה"ב, ילידת 1937, ניצבת מיועדת ומאובקת מול גוש אבן גדולה. "חיים יוצאים מן האבן", היא מכנה את פסלה המתנודה, הכולל דימוי של זים המגניזים מהאבן. לדבריה, זו הצורה על שמירת המים בעולם. שיהיה. זו הפעם הראשונה שהיא מבקרת בישראל. היא הגיע לבד, בעקבות פניה של אמנית, חברת שלה, שהעבירה לה את ההזמנה לאירוע. "כן", היא מודה, "האבן הוא קשה לעבודה. אני רגילה לשיש אטלקי וצפחתי או לאבנים מקולדרר".

קיים מין קין בן 35, פסל קוריאני שלמד פיסול באוניברסיטת הלאומית בבוסון, קוריאה, ובאקדמיה לאמנות בקארה שבאליה. הוא כבר הספיק להשתתף באירועים דומים רבים ברחבי העולם. הוא מתמסר מעבודות מוזמנות, וחסך כסף ומפסל. פסלו במעלות, "רצון של חיים מעליים", הוא פסל מופשט, המבוסס על צורות אורגניות של מידות ושורשים. הם מייצגים עבורו אורגניות חושית וחיים ריבניים. למעלות הגיע כשבת-מילוי מורל קטן מעץ של הפסל, ובסלילתו של גזיר הוא מרחל לבצע באבן.

ברנו מאס, יליד 1940, הוא פסל-אדריכל צרפתי חביב, שהקים את הילדים בפסל הצבים שיצר. הוא קרא לפסל "אין אובכלה שביחל", אולם את הקהל עניינו שני הצבים שתצב באבן זה מול זה, כשביניהם מתנגלים בנייהם במין מעשה אבולוציוני (מכוררי בצבים לראש צבים). הצב הוא סמל ליסוס. צירו האחר הוא חריק, וצירו השני - אדמה, הוא אשך ומתיר. "יציתי לעשות משהו שהיה דימוי לישראל", כשבילד ישראל היא אץ הצבים ובשבילי היא ארץ העצבים. ברני מינק, חבר קיבוץ יודעא, הוא פסל אבן מכיר. כאן הוא יצר תריץ באבן אחת, אתר כך הניח עליה אבן שניה, עגולה כאבן ריחיים.

נגאל מירון, חבר קיבוץ איילת השחר יצר "חונת מימסר ב". באבן אחת פיסל מטיבים אוסיניים לנח נקוי גובה, כיפה זה, קבר שיה, מערות ונקדות, ומעלות הצבי מגדל ברזל כנעני לכן שקבוצתו באבן נוספת בצורה צלחת הקשורת האופק. הוא מברר על הקשורת ומרגיש את האבן לאירועים מסוג זה. כיום ניתן לבצע פסל מיוחד בזמן קצר. "לא צריך להסתגר בסטודיו, אפשר לנהל דיאלוג עם הקהל ולא מפריע לי להיות לידן של אמנות", הוא אומר. לדבריו, הציור הקדיש מאפשר כיום לעבוד עם האבן בקלות ובמהירות רבה, ממש כמו עם חמאה, זה נתון הנוטה מורשת לפיסול באבן, בארץ ובעולם.

מולי באבן, חבר קיבוץ עמיד, עובד שנים בבית. גם לכאן הגיע עם פסל בולח מוכן, בשם "אירושית". כששאלתי אותו מדוע איננו עובד עם אבן מקומית, השיב: "אמנות מתחלפת לאמנות טובה ולאמנות רפה ולא לאמנות של אבן מקומית". אגב, גם בולח הוא מהאיווה. מה שחשוב זו התבוננות האמנית והערינה והטהורה, ולא כמה מאנץ שטי רועה השקעת בתהליך. לכן, הוא אומר, בא הציב את הפסל והלך.

מי שלא הלך ונשא, גם לשיחות הנפש שהתנהל בפרטים, במעורר כיה והאחרת. ביחיים, יכול היה להעריש מהאווירה המיוחדת ששררה שם. נועם ורבינוביץ, פסל, חבר קיבוץ בית חשׁויה, תאר ואח כדי אלמנט והוציאו לא עניין, אם כי הוא היה קיים. לא ראינו סטודיו אחר עוד לסטודיו אחר לעבוד משוכה, כשם שהפסלים עורו זה לזה, והניעו והחליפו בליים. שאר הפסלים, מישראל, חורבניה, צרפת, מקסיקו, אוקיינוס, איטליה ודומיהם, היו עוסקים בעבודתם או שמעשה לרבה ולא יכולתי לזרוב אותם. חצי מזה, מרד מאור הבטיח שפסלים איום יודעים לרבה.

נשארו הסיכומים. חבר השופטים יעקב חפץ, אברהם אילון, משה פרלמן, איילין לויס ודוד קלינסון זיכה את נועם ורבינוביץ בכך של 2,000 דולר עבור פסלו "חבורת צמחים". למקום השני הגיע קים מגל מיו ומריאליה 1,500 דולר, ובמקום השלישי - מריה אסנזס מריו. מריאליה 1,000 דולר. שני פרסי וזקרה ותלמיים ניתנו לגבי מינק, ולברנו מאס. סיכומי לעצמי שהעריכתי של קים מגל מיו וברנו מאס ניסגרו על הוככים וחוללי וביניהם, נסוח מן האוויר תצלול והבריא של תגליל ומערכי.

ללכת שובי אחריו

התסריט של "ללא מחד" משום חלם בן מיטר וויד מעיד שהוא צריך להתאחד בסרט כדי לעשותו. למעלה: בעת ביום הקטע

יעל ישראל

כ ישר וויד הוא אחת מהתופעות היותר מוזרות בחוליות. הקריירה שלו בלתי מופענת - וככה הוא בורא מעריץ אותה. כבר חמש עשרה שנה שהוא חתום על חוזה יוקרתי עם חברת "ורבר", אך מעציל לברור את סרטיו בקפידה. הוא מקבל את מיטב התסריטים והוא מיטב הכוכבים והשחקנים שחוליות מסוגלת להציע, אך מעציל להפיק מכך את הסרט האישי שלו. הוא נוטל מחוליות את כל מה שהיא יכולה להעניק לבמאי מובחר ומחזיר כמותו, אך מעדיף להיות את רוב זמנו בכיתה שבסנין, אוסטרליה.

ויד הוא רומן מצוינת לצד היפה של חוליות, דצ שאמין את ויד הובח שלה כאשר במאי בית גדולים כמו לאנג וקאפורה, לוביץ' וטורד, שהיו חותמים על חוזים ודקננים בתוספת בן טייקוני האולפנים שלטו על כל פסוק בהפקת הסרט - וחוליות לעשות בדיקת את מה שהם רוצים. וויד מרגיש את אפשרות קיומו של קולנוע מסחרי, שהוא גם אישי, בעידן אנונימאי בו כל במאי זועק עד לב השמים אם פוגעים חס וחלילה, בתפישת האמנותי המסורש שלו. הוא מוכיח שאפשר להיות נאמן לעצמו, ובכל זאת להישאר בחיים בחוליות התעשייתית. מכאן שהוא משחק בספורט האישי את תירגנותו של חוליות כהמפתח ליצורים מכשירים, שיוצרים לעמוד על שלהם. אך כנראה שעל מנת להתמודד עם סוג כזה של שיטת עבודה צריך להיות במאי עם אגו חזק, במאי שידע לגלג את השיטה לחוליתו הפרטית. וויד הוא כנראה במאי כזה.

כששואלים אותו איך הוא מעציל תמיד לעשות סרט אישי בתוך מסגרת של סרט מרדכיט ביום המרכזי, הוא מספר סיפור ממשא ומתן ראשון שחיל בחוליות על הסרטת "ויד", אולי הנדע והמוכרת שבסרטי. "כשזעתי לי את הסרט", הוא אומר, "ככה חשבתי שאני בביים שלהם. הנה בא במאי מאוסטרליה שבמסגרת לעבוד בחוליות, והוא בסך יעשה חבל אבל כבר בפגישה הראשונה אמרתי למישהי, אני מבין שזה הדיכוי שלך, אבל כשהם מגיע לך שצריך לחשוב לאחור כיוון לך הסרט, זה תחת ברד שלי, אני אולי סתם אבל זה לי לנסות, אם את לא יודע, אז אתה חושבת שיש אחר, לא, זה פשוט. וואו, בוא הנה הפגישה השניה, הפעם עם כל פשוט חברת וויד."

"השבת" לעצמי שפעמי אני בפרוזה, אני דיברתי ודיברתי משכנעים שאני עושה חל כמו שהם רוצים. אבל הם לא לקחו חשבון, שכלל לא. וזה אכזב לי לומר. על התקופה זו ודעתי שהיא לא מוצא חן בעיני, כשסיקו לרבה אמרתי להם: "עכשיו אני רוצה לספר לכם את סיפורי. תעצמו עיניים ותקשיבו לי. זה ייקח רק 50 דקות, ואני אספר לכם איך אני רוצה את הסרט ואיך אני רוצה לעשות אותו, כשגמרתי הם אמרו:

"נודה, איך את עוד לא עשה את זה קודם, כך שאני חשב שפשוט צריך להגיד את הדברים בדרך שלך, אבל למצוא את הרגע המתאים. אני חושב שהדרך האוסטרלית מאוד בריאה בחוליות. כי אנחנו מאוד ישרים, בריק כמובן, הישראליים, ואם אתה אומר למישהו, 'ככה אני מרגיש', זה עובד, או, אתה צריך כמובן, לשכנע אותו."

בעיקר תחשבות במן

וויד שופע סיפורים קטנים כאלה, ואנקדוטות מצויקות משנה עבודתו הארוכות במסגרת גדולי החוקרים והמפיקים של חוליות. הוא קליף, מבוהל לא מורמאלי. הוא מתנסח בקלות אובחן לרבה חרבה, במבטם האוסטרלי הקליל שלו, וכבר בשישי הראשונים שלו בישראל ערך סקירה מקיפה של כל המסעות על וויד ימח של חל אביב. כמנו חפרט, והוא משתדל להשאיר לעצמו חרבה וכן מן, הוא מבחל עם משפחתו, מטפל באובחן מטפח אוסטרלי של מוסיקת ג'ז שזאת אובחנת הגדולה ושווה נסיגות בביטול. אם הדרך הספונטנית בה הוא כשיל חיות בה הדרך בה הוא מביים, אולי חיינו ערים למרשים שונים לגמרי. מצד שני, החרדה שהוא לוקח לעצמו כמבא חובב, ודראה של בניה למבנה בהרפתקה, בחל את תכליתו בהרבה ובח תבשילית נסיגות משארות כיך חרמיו חסובת עלי - יתם שדוקא היא מאמינת ויטב את הקולנוע שלו, קולנוע המוגבל על אינסואיזיה הקשה לתודעתו בנט, פחות מאשר להצגותו לדוקטורציה קולנועית נוקשה זו או אחרת.

אולי בגלל זה קל כל כך להיכבש בקסמם של סרטיו, ללכת שבי אחריו. מה שיהא מעומק חל - ובזרז מפתיע אלה פועל וויד - נקלט בלב סרטי נגשים, אך גם מורכבים וקצוצים, אך גם אישיים, מאוחדים את סרטו הראשון, וזה נראים משהיה, אך למעשה, מתבאבים עומקים לא צפויים. זה לא כל התרגום להפוך לשלארקים קופותיים, אי שלא וזה הם מעצמיות בך, מאו וינסת הקריירה שלו בחוליות. לא נעל לא תלמי לחיות במאי וחוליות, הוא אומר כשהוא צוחק, וינסת על סרטיו מספר: "החלטה מסחרית, ומספר החלטה מסחרית בדיכוי."

החלטה מסחרית של "ויד", הביאה אחרת בשליל חלמה בסרט "מפרי מוסקויה". את "ללכת שבי אחריו" בעיקר בפרט, ואם "גריז" קשרי, לפרוזה חל, חל, לא תהיה. הם חתגלו שורה מוסקויה את סרטו הראשון, ובעיקר: "לרבה היחיד שלי מועקה בחימים קופותיים, הם חתגלו מכן, שאילו במסגרת קופותיים המגנטיים מאג הקמפיות שחוליות חשיבה לעשות בימיה הסובים, וינסת וויד לבצע בגריז קשרי" עוד אחד מתפקידיו הרבים על חוליות בין תרבותו.

כבר בסרטו האחרון השלישי, "הגל האחרון", מתואר קונפליקט תרבותי עמוק בין החברה המערבית לחברה המרימטיבית של חוליות. "גליפולי", לכאורה סרט מלחמה גברי, יש עימות בין חוליות אוסטרליים לבין מפקיהם הבריטים בתקופת מלחמת העולם הראשונה. ב"שנה בצל הסכנה", עוד סרט במתכונת ראנטיסטית מובהקת, הפעם במסגרת סרט על עיתונאים בשרה הקרב, שוב באה לידי ביטוי התימה המרכזית המרלגת אצלו: מרט לרט. עיתונאים אוסטרלים נאבים נשלחים לסקר את הטיבת הנפל הקומנטיסטית באינדונזיה באמצע שנות השישים, וחקר כדי כך נקלעים לעימות תרבותי. התימה הזו תחזור גם ב"המבט שאלו את פריס", אחר מסרטי הלא נודעים, וכמובן שגם ב"הער", שהושגת בבסיסו על המבח המופק מפגש בין הסכים, התרבות המערבית המורגנית מול תרבות כח האמני. "אני מניח שזה קשור אליי", הוא מסביר, "לעבודה שאני אוסטרלי ממוצא קוסטי, שלא מרגיש בבית פה, וגם לא שם. גם לא בחוליות, שם אני גר שישה חודשים בשנה. זה סוג של חוסר שורשים של חוסר מנוחה. אני נודד. אני צועני כנשמה, ואני מכור לתחושה הזאת. מזל שמצאתי את המקצוע המתאים."

כבר בראשית הקריירה שלו, באוסטרליה של אמצע שנות השישים, נימנה וויד, שבאוגוסט השנה היה בן 50, על צמרת הקולנוענים הצעירים שהעלו את הקולנוע האוסטרלי על המפה. לפני כן, קשה לומר שהיה באוסטרליה רצף קולנועי מתקבל על הרע, להוציא כמה מגומים וניזחים. אך באמצעות הטיבה מטיבת ועקבית של משרד התרבות האוסטרלי בקולנוע המקומי, הונקו בשנות השבעים אל התודעה העולמית מספר במאים כשורונים, וויד היה הגדול שבהם. הוא הושפע מהחליות, וזה היה כל כך ברור שכנראה בשל כך גם קסם לה, לעיר המרשים, ועבר וי מור לעבוד שם. אך וויד, שהתמקד לתוך הקולנוע שלו מושגי עבודה וחליותיים ממושפעים, שמר כבר מהתחלה על חירות אישית ועל סגנון עצמאי.

בצינת מתיחה מופלאה

הוא לא חושב, לא מורץ דרך, ולא מציא של דוקטוריות קולנועיות מהמכניות. אבל הוא עושה סרטים נחוצים, תפורים היטב ומשום שהוא עושה אותם במסגרת סרטי ואגר, כמו קומדיות רומנטיות, סרטי פעולה או מלודרמות, אפשר לראות בו חזון קולנועי. לכאורה, נראה כי הוא מציא לכל הקודים שלהם, אך מבטמים, הוא מערער את עמוד שדרתם. נסיה זו בולטת במיוחד בסרטו החדש, "ללא מחד", ובפרט בסצינת המתיחה, שהיא מהמדימיות, המורכבת, החכמת והמסקרנות בסצינות המתיחה שברא בשנים האחרונות. רק בצינת המתיחה המרדכית של היציקוס משתות אליה. ומפני שוויד אינו מהסס להגדיר את הערצתו לבמאי הבריטי הגדול - שכמותו היה ור שהחלית לבסס לעצמו קריירה ענק בחוליות - לא קשה לשער מני סגן השראה לחבונה של הסצינה המופלאה הזו.

בצינת מתיחה טובה היא סצינה מפתיעה, שתעורר סקרנות בצופה והיצור בו תיאובו לעור. היא תרגש אותו מספיק על מנת להכניס להלך הרוח המבוסס על ידי הבמאי, אך רק תרמוע על התפתחות אפשריות, מבלי שתמסור את כל המידע, גרס ולעס כמו מוזן לתובנות. אבל בצינת מתיחה מציגה לא תעשה אפילו את זה. היא תחיה אנימטיסטית ותשפור על מיסטרין - אבל לא יותר מרי, כדי לא לברר את הצופה או לגרום לדיכוי מתח. וויד, בעיקר, היא תחום את סקרנות הצופה בידיה ותוביל אותו בהתאם לרצונה. וויד, המסליל במחולות הקולנועיות מהמקצועיות האלגנטית של היציקוס, אך גם מוביל התחנות של, וידע איך בריק להשתלשע על הארכיטקטורה והמבנה של בצינת מתיחה מופלית.

"ללא מחד", סרט שיעסוק בבלתי נודע והגמבא בתוך הלא מודע של האדם, ובפרט האנושי מפני הבלתי נודע הזה. נפשו בצינת אנימטיסטית, בלתי מופענת לחלוטין, ולפיכך, מעצרת ודעה מפני הלא נודע שלה. ג'ז, בריג'ס, חבל, מפרח גרם ובלתי יקרה קרועה, מגיה מתוך שדה תירס מלא בעשן, כשגם לדים תלויים על ודעיות. מיד ארזי מניחים עוד כמה אנשים הצופים ומטפלים בילדים. מי הם? מה הם? מה קרה להם? אחת לא ידע, אבל אחת מה לידע. ומפני שוויד משתמש ברימיות לאריסטיות על מנת להפוך אותו על פיה, גם הפעם הוא מעציל לתקוע על צופי, המפרשים את המראה כאילו הוא שייך לסרט על אינו ארץ דרום אמריקאית, בעיצומה של מהפכת אורחים עקובה מרם, כשג'ז בריג'ס לא לנסח המופיע חלבו שעור לילדים להיפופ, איפוא, לא רובים וקרו בשוט חבא מתברר שחורב בניצול של אסון מוטו, והצופה הלמדן מעקר שהוא נקלע לסרט סמוג סרטי האסונות. וכך ממשיך וויד לנסח לעופי מלכודת קטנת הלווע, בו שחזים מלחיה של חרוב מלחיה של תועה, אירועות. כך, כבר במוחיה, הסחפת, המהפכה, המסקרנות של סרטו, מעציל וויד להפיק באמצעות הכלים החותמים שבידו ריבון קולנועי. לאי חודרות חקיקה.

וויד חזר בריק תפוש המרכזי המרכזי את כל סרטי וכלא וזה בריק כל הציורים שלו. אנשים גיגלים בעיצומם של מצבים בלתי גיגלים, התקלבים אותם לחיפוש לפרענות מסיסית מלכודת, המאפיינת את חרובם הנפמיה. אנשים שבבז, חרובי דרמטי ערע אותם: אם את שגרת חיה, אם את שפיתות, אם את חושפת חקיקה שלהם. כל בריקו הערע למבטב או אולא לתודעה למעקפהם הלא מובנים באמצעות פסללה חרובית. וינסת מורד, ואסם טיפוסים של משפחה חרובת, מוערערת במרד מפרץ מוסקויה כשהוא בא במגע עם החרובים בגוגלים של זיכר ארטיקה. המפגש משמש כבורר במאז או, וינסת כך הוא מפתח המכיר בקלות תגורם לו להאמין שהוא מין אלוהים קטן פשוטות רבות מספיקים גם סרטי החדשים של וויד, כמו

"הוא לא חדש, לא מורץ דרך, ולא מציא של דוקטוריות קולנועיות מהמכניות. אבל הוא עושה סרטים נחוצים, תפורים היטב ומשום שהוא עושה אותם במסגרת סרטי ואגר, כמו קומדיות רומנטיות, סרטי פעולה או מלודרמות, אפשר לראות בו חזון קולנועי"

"ללא מחד", סרט שעוסק בבלתי נודע הנמצא בתוך הלא מודע של האדם, ובפרט האנושי מפני הבלתי נודע הזה. למעלה: ג'ז בריג'ס בצינת מתוך הסרט. משמאל: איזבלה רוסלני

למסל, "ויד", שבמסגרתו והתימה של מתוח מסיבית הוא מכיר את גרינדו לעיתים קצ מצמיתו, והרומנאק חר רבות, אך כשנשאל וויד מדוע הוא נמשך לסוג זה של גיבורים והמבאים כעצבים של "מסב" אישי, הוא מתקשה לענות. "זה כנראה אני, הוא אומר, "למרות שיש לי להוירי, ועכשיו, כשאני נאלץ לעשות זאת במסגרת דראיון, שזה כלו במסגרת של מציגת ודמא, אני אומר את זה."

אך שהוא דוחה חלק מהרשנותו שפצעים במני מבקרים - כנראה גם זה בהשראת היציקוס, שהיה ידוע כמי שסחם בריאנות יותר מאשר מפרס - ואי שהוא מרגיש כל הזמן את הצד האנומאטי, בחוליותיו, אי אפשר להתעלם מכך שסרטי של וויד עומדים ברימים ובסמלים המבוססים על תסריטים מפותחים ומורכבים, ולפיכך, קשה לפרשם כהגמבא האנו לא יודע להסביר למת. אני לא מסוגל להסביר את בדיחתי, זה כמח להזאבה, האחרת על עצמת לכל אורד: דראיון "את התסריטים, וזה אמר, "אני כותב בספרים. יש כל כך הרבה תסריטים רעים, וכל כך מעט סבים. אני כרד, אני לא מצטיין במתיחה, לכן אני מעדיף להפיק את כרד. אני לא מקפיד, אני אובחן תסריטים מרובים, קשה כלוי רגילים. אני קרא להם 'תסריטים שבורים', אני אובחן שהם מפוררים בצורה לא שגורית, שלא אמרו את המובן, מאליו, תסריט של 'ללא מחד' משום חלם בן, כנראה שאני צריך להתאחד בקטע כדי לעשות אותו."

ב"הגל האחרון", מנסהם האינסלקטואל את הרימנים שנתגומו לו האבירגיינים על האפוקליפסה המתקרבת. וב"ללא מחד", נתקף בריג'ס של אחרי האונת המטוט בחוליה מסולפת שהוא כל יכול הערוב שליגורב הזה קוראים מר קליין - שמאן המדען ק של קפאק, ולכל אורד התרבות הספרותית והקולנועית של המאה הח ברור שכל מי שנקרא כך הסר, אוממטות, לגיבור בעל משמעות קיומית עקביות - מוכיחה את הטענה ברבר היותו גיבור קיומי.

קולם עמום ברימומים

כבר בסרט השני של וויד, "שיקוקי בצל המר", שהוא לסעמי אחד מרשים ורגישים בסרטי - חלר וגובה המרח בין חוברי העלילת, למשמעותיות הקיומית הגלומה מן. במסגרתו של סרט מסטרין תמים על הבורת נערוה באוסטרליה חוויסאוראנית, שנפתח בהיעלמותו של כמה מתכונת החסרות בתוך זה קרד ומאיים הולסם ומתבררים משמעותיותה המסיבית סמסאליות העמומה של היצירה המאדחת את כביולות המניית של האשח. בצל חוקר, פסיכאנלי גושקה, חלירות, תמימות שצא, לטיקוקי בצליל של זה ומאיים בבלות אחו, באות במגע עם מלחום אידישים וחבויים בחבו. פשוטות רבות מספיקים גם סרטי החדשים של וויד, כמו

ללא מחד

שנורקל פס ללונדון

קונצרט טוטאלי

بسم الله الرحمن الرحيم

